

Sylvian joululaulu

Karl Collan (1828-1871)

Piano

3

5

7

9

11

13

15

17

Ja niin joulu joutui jo taas Pohjolaan, joulu joutui jo rintoihinkin.
Ja kuuset ne kirkkaasti luo loistoaan jo pirteihin pienoisiin.
Mutt' ylhäällä orressa vielä on vain se häkki, mi sulkee mun sirkuttajain,
ja vaiennut vaikerus on vankilan; oi murheita muistaa ken vois laulajan.

Miss' sypressit tuoksuu nyt talvellakin, istun oksalla uljaimman puun.
Miss' siintääpi veet, viini on vahtovin ja sää aina kuin toukokuun.
Ja Etnanpa kaukaa mä kauniina nään, ah, tää kaikki hurmaa ja huumaapi pään,
ja laulelmat lempeesti lehdoissa soi, sen runsaammat riemut ken kertoilla voi!

Sä tähdistä kirkkain, nyt loisteesi luo sinne Suomeeni kaukaisehen!
Ja sitten kun sammuu sun tuikkesi tuo, sa siunaa se maa muistojen!
Sen vertaista toista en mistään ma saa, on armain ja kallein mull' ain Suomenmaal!
Ja kiitosta sen laulu soi Sylvian ja soi aina lauluista sointuisimman.

Zacharias Topelius
suom. Martti Korpilahti